

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 37. Turbæ Pontificios inter & Cæsareos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII. lante, & Jesuitis ancillante excoctum.
 A.C. 1708. & Ordinis Episcopalis pupillam offerens traducebant.

§. XXXVII.

Turbæ Pontificis inter & Cesareos.

*Mem. Chron.
 & Hist.*

*Lamberti
 t. 5. p. 88.*

*Mem. de la
 Torre t. 5.*

pag. 129.

*Vitæ Card
 vit. Card.*

*Grim. t. 1.
 pag. 151.*

*Kettl. De-
 can. V.*

pag. 513.

Dum Pontifex Romæ Jansenitarum factioni bellum denuntiabat; interim Italici belli flammæ usque ad Romanæ Urbis mœnia sensim grassantæ cæperant: Non una erat dissidii causa Papam inter & Josephum Imperatorem; nimia enim Pontificis erga Gallos propensio, haud dubia ipsius ab Austriacis aversio, & pertinax Carolus III. in Neapolis Regem agnoscendi tergiversatio, continuæ disceptationis materiam præbuit: haud levem quoque dissensionum scintillam subjecit Pontificis decretum, quo omnibus Regni Neapolitani, & Ducatus Mediolanensis Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatibus die trigesima Junii sub anathematis pœna inhibuit, ne ex suis proventibus imperatas pecuniarum exactiones in bello Italico penderent: ex hisce dissensionum scintillis Mars; unde nimis debuit, exarsit. Equidem Cardinalis Grimanus, quem Imperator Neapolis Pro-Regem dicebat, Romam

discedens, ac Pontifici valedicens Sæc. XVII. A.C. 1708.
 eundem submisit rogabat, ut clemen-
 tius, modestiusque cum Domo Au-
 striaca ageret, & tandem Carolum
 Hispaniæ Regem agnosceret, ejusque
 Sponsam proxime adventuram hono-
 rifica Legatione exciperet: Ast Ponti-
 fex ad hæc monita surdus, adeo gra-
 ves in Cæsarem æque ac Carolum nec-
 non Sabaudia Ducem querelas effudit,
 ut Cardinalis ira commotior responde-
 ret: *Sanctitas vestra non uno titulo ob-*
stringitur, coronatos ejusmodi vertices ma-
jore in honore habere, hac objurgatione
offensus Pontifex, multæ inquit, in arce
S. Angeli sunt custodiae ad coercendos re-
fractarios ejusmodi Cardinales accommodæ:
nec desunt, reposuit Cardinalis novæ mitræ
pro novo Pontifice. Crescebant autem
 Papam inter & Cæsarem simultates,
 ubi de Cæsareorum hybernis in ditione
 Ecclesiastica assignandis agebatur; præ-
 primis enim Pontifici per suum Lega-
 tum hac de re sciscitanti Daunius Nea-
 polis Pro-Rex respondit, nullum qui-
 dem de hybernis in solo Pontificio fi-
 gendis se habere Cæsaris imperium,
 exigere tamen transitum germani Equi-
 tatus, ultronee, aut vi tentandum:
 Ad hæc Pontifex die decima quarta
 Martii Daunio rescripsit, quod *necessi-*
tas quidem ad denegandam hanc petitionem

Sæc. XVII. cogeret, ne tamen, certa & perpetua de
A. C. 1708. esse videatur voluntas ejus erga Cæsarem,
 ita petitioni assentiatur, ut tamen non licet
 Cæsareis copiis præter modum & normam
 de qua in Aula Viennensi actum est, per
 Ecclesiasticam ditionem pertransire, sed mi-
 lites per Asculi civitatem in Piceno iter ex-
 pedite, nec alio divertentes instituant &
 prosequantur. Senatus tamen Bononiensis militi Cæsareo alimenta ceteraque ad transitum necessaria gratis subministrabat, id tam ægre ferente Legato Pontificio, ut Senatores custodiam tradi juberet, & vim vi repellere nitretur: attamen milites Cæsarei hostilem in modum haberi indignantes, ut eorum permolesta pecuniarum exactioe mulctarant: Postquam vero Papa ex Parmensi & Placentina ditione Pontificium militem annuente Francisco Farnesio Duce removerat, Cæsar militi suo in utroque hoc Ducatu hybernæ assignavit, præmissis Marchione de Piacentia qui pro resarciendis damnis inde occurrentibus cum Duce de solvendis tercentis sexaginta Imperialium millibus convenerat: Hunc vero contractum Pontifex velut Ecclesiasticæ immunitatis contrarium edita Constitutione irritum declaravit, causatus, sibi soli supremum utriusque Ducatus clientelæ dominium a Julio II. & Paulo III. Farnesio

nesio hucusque continuatum compe- Sæc. XVII.
 tere, ac propterea ejus invasores, ibi- A. C. 1708.
 demque hybernantes exemplo Leo-
 nis X. & Urbani VIII. Pontificum ana-
 themate perculit, & in sui juris defen-
 sionem allegavit, quod Carolus M. Ro-
 manum Imperium ut clientelare a
 Leone III. Papa adhibito fidelitatis ju-
 ramento acceperit, & Otto M. omni
 juri & ordinationi Urbis Romanæ ces-
 serit, & quicquid de terra S. Petri pos-
 sedit, se Joanni Papæ redditurum spo-
 ponderit (a) imo Sigismundus Impe-
 rator (b) professus sit, quod Constan-
 tinus M. a S. Silvestro Romanum Im-
 perium beneficiarium acceperit, seque
 Deo & Sedi Apostolicæ Fridericus Im-
 perator subjecerit (c) omnesque dona-
 tiones & privilegia ab Imperatoribus
 Sedi Apostolicæ concessa Rudolphus I.
 Imperator, omnesque Electores Anno
 1279. die 12. Septembris confirma-
 rint (d) ex horum autem confirma-

Uu 4 tione

(a) Cap. Tibi Domino 83. dist. 63.

(b) In Reform. sua Basileæ c. 10, lib. 2.
 fol. 151.

(c) Const. unic. l. 2. feud. tit. 100.

(d) Baron. Tom. 10. Ann. 996. Num. 44.
 Leopoldus Imperator Anno 1691. in diplo-
 mate ad Innocentium XII. declaravit Parmæ
 Ducem

Sæc. XVII. tione præscriptio tot centum annorum
 A. C. 1708. valida & ubique admiffa invalefcit,
 etfi fors Imperatores fibi fupremam po-
 teftatem in Italiam refervaffent, re-
 licto duntaxat Sedi Apoftolicæ Do-
 minio utili: Econtrario autem Jolephus
 Cæfar publico decreto vibratum a Pon-
 tifice anathema injuftum, & nullum
 effe declaravit, ex antiquis diploma-
 tibus, investiturarum, aëtorumque mo-
 numentis demonstrans, utrumque Du-
 catum ab immemorabili tempore Duce-
 tui Mediolanenfis, Romanoque Imperio
 fuiffe clientelarem, ejusque fupremum
 dominium a nullo in Apoftolicam Se-
 dem fuiffe translatum, nec ab ullo
 Principe fine Romani Imperii confenfu
 transferri aut alienari potuiffe, præter
 jus & dominium a Papa ufurpatum,
 fuiffe femper ab Aula Imperiali dete-
 gatam, & nonnifi ob potentix defectum
 permiffum, nunc vero a Cæfare vindic-
 andum. Constantinum quidem M. ali-
 quot Urbis Romanæ & vicinix centes
 ac redditus S. Sylveftro adjeciffie, fem-
 per tamen fibi refervaffe fupremum Do-
 minium, ipfamque Italiam, Romanam-
 que Constantino primogenito fuo filio
 reftituit.

Ducem Sedis Apoftolicæ Vafallam, hæcque
 declaratio Anno 1697. Aulici Senatus decreto
 confirmata fuit.

reliquisse, & non nisi Ecclesiasticam Urbis & Orbis superioritatem non autem temporalem S. Sylvestro permisisse: et si temporalem donasset, ejusmodi donationes fore invalidas, ipso Honorio III. eas invalidante (a) & Ottone M. hanc adjiciente clausulam: *Salva per eosdem Ducatus nostra in omnibus dominatione & potestate (b)*. Has rationes Cæsar adduxit in quodam publico edicto, quod in Ratisbonensibus Imperii comitiis

U u 5 appro-

Sæc. XVII.
A. C. 1708.

(a) Cap. 33. decret. de Jurejur.
 (b) Baron. ad Anno 962. Ceterum Imperatoris jura in utrumque Ducatum defenderunt Gottfridus Rohlmannus, Wolfgangus Jægerus, Rinck, Simon Henricus Musæus & alii, quibus etiam addendæ animadversiones ad declarationem nullitatis &c. & dissertatio præliminaris de jure Imperii in Ducatum Parmensem & Placentinum, necnon libellus ita inscriptus, *les Droits de l'Empire sur l'Etat Eccles. Pontificis jura propugnata habentur in libro, cui titulus: Il dominio temporale dalla Sede Apostolica, sopra la città di Commachio, & in alio ita inscripto: Declaratio nullitatis Christianæ concordie in Sedis Apostolicæ & Ecclesiæ præjudicium in itæ super hybernis stationibus &c.* Mota rursus in Parmensi Ducatu controversia Anno 1768. plurium aliorum voluminum materiam eruditè subministravit.

Sæc. XVII. A. C. 1708. approbatum Romam transmisit, illud-
que Comes Caunitius Pontifici & Car-
dinalium Collegio tradidit: Alio au-
tem decreto Imperator omnibus tam
Germanis quam Italis subditis intermi-
nata capitis poena, & bonorum pro-
scriptione, ne Pontificis scriptam admit-
terent, interdixit, collectasque milita-
res, quas antea Papa Gallis licet ex-
teris, præter hyberna haud difficultet
permisit, persolvi jussit & sub iisdem præ-
mis Parmensi Duci injunxit, ut intra
quindecim dies homagium Cæsari præ-
staret.

§. XXXVIII.

Pontificis querelæ contra Cæsarem.

Epist. Clem. *XI. p. 471.* *Hist. du* *Princ. d' O.* *rang. p. 2.* *fol. 135.* *La Clef.* *Oct. p. 289.* *Nov. p. 352.* *Lettr. Hist.* *Sept. p. 289.* *Oct. p. 426.* Quamvis Josephi Imperatoris editum,
quo se non modo utrumque Do-
catum, sed Imperijura in totam Italianam,
omnesque ditiones ab ejus Prædeces-
soribus sine Imperij consensu donatas
vindicturum declarabat, Venetis,
Genuensibus, Etruscis, Mutinensibus
& Sabaudis justis timoris argumentum
esse potuisset, solus tamen Pontifex
trepidare cæperat, ac extrema que-
que, ut vim repelleret, adhibuit: præ-
primis igitur die secunda Julii ad Cæ-
sarem literas dedit, quibus vehementer
questus, quod Cæsaris copiarum post gra-
vissimam